

ved at give Statsanstalten Lov til at tegne Folkeforsikringer, thi af den Grund behøves det i og for sig slet ikke. Hvis andre af den Slags Selskaber mulig dannede sig — f. Eks. hvis Husmandsforeningerne ude paa Landet gennem deres Bestyrelser vilde opkræve de smaa Bidrag, der kræves hver Uge —, og vilde komme til et af vore bestaaende Selskaber som „Dansk Folkeforsikrings-selskab“ eller maaske et andet Selskab — for de beskæftige sig jo nu mere eller mindre alle sammen med Folkeforsikring, dog er det særlig „Dansk Folkeforsikringsanstalt“, der gør det —, hvis altsaa en saadan Samling af Husmænd vilde komme og foreslaa et bestaaende Selskab noget i Retning af det, der her er etableret mellem Arbejdernes Livsforsikrings-selskab og Statsanstalten, er der ingen Tvivl om, at denne Folkeforsikringsanstalt med Kyshaand vilde tage mod et Forslag om at etablere et lignende Samarbejde. Af den Grund forekommer det mig ikke nødvendigt at give Statsanstalten denne Favør. Jeg kalder det en Favør, fordi det er en Forsikringsform, som de private først have prøvet, først nu, da den har vist sig god, træder Statsanstalten til.

De enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg slet ikke inlde mig paa, thi jeg tror i Virkeligheden, at det, der bliver Spørgsmaal om i Udvalget, er: Skal man gennem dette Lovforslag give Statsanstalten Luft og give den Midler til yderligere at konkurrere med de private Selskaber, og det ikke alene paa denne Maade — thi begynde vi først med dette, ville vi, hvis der fremkommer ny Forsikringsformer, være ganske nødte til at gaa videre i denne Retning. Skulle vi det, eller skulle vi sige: Lad Statsanstalten blive paa den Grund, hvorpaa den staar, og arbejde videre der? Det forekommer mig at være det, som det kommende Udvalg vil have at beskæftige sig med.

Johnsen: Jeg havde ikke ventet, at der var fremkommet saa stærke Indvendinger mod det foreliggende Forslag som sket, da jeg finder, at der kan være meget rimelig Grund til at give Statsanstalten Tilladelse til at tegne den ny Slags Forsikringer, som omhandles i Lovforslaget, naar det kan ske paa en forretningsmæssig, forsvarlig Maade, hvad der jo ikke er rejst nogen Tvivl om. Det er Hensynet til de private Forsikrings-selskaber, der anføres som Hovedgrund til Modstanden mod Lovforslaget. Det er nu imidlertid noget, jeg antager, alle ville være

enige om, at hvad der her bør være det bestemmende og afgørende, er ikke just, hvad de private Livsforsikrings-selskaber ville være mest tiltredse med, men hvad der er Samfundet mest til Nytte, og i saa Henseende kan der vel neppe være nogen Tvivl om, at det er af største Betydning, at Livsforsikringer og lignende Forsikringer blive saa almindelige og saa udbredte som muligt i Befolkningens forskellige Lag. Men da det nu er en Kendsgerning, at der er mange, som foretrække at gaa til Statsanstalten, fordi den yder den store Garanti, fremfor at lade sig forsikre i de private Selskaber, ligesom det har vist sig, at det Selskab, der før blev omtalt, Arbejdernes Livsforsikring, har foretrukket at gaa til Statsanstalten, vilde en Nægtelse af Lovforslaget let føre til, enten at en Del Forsikringer slet ikke tegnedes, eller at nogle Personer eller Selskaber, som ønske Forsikring, tvinges til mod deres Ønske at gaa til de private Selskaber. Det ærede Medlem, som først havde Ordet, (P. G. C. Jensen), ytrede: Lad dem, der ikke ville gaa til de private Selskaber, sejle deres egen Sø. Men samfundsmæssigt set forekommer det mig rigtignok ikke at være en hensigtsmæssig Anvisning. At Hovedmotivet til Lovforslaget er det at faa saa mange som muligt til at forsikre sig og at imødekomme Ønsker udefra, fremgaar af selve Bemærkningerne til Lovforslaget. At det derimod ikke har været Konkurrencehensyn fra Statsanstaltens Side eller Tilbøjelighed til at gaa de private Selskaber for nær, viser den Omstændighed, at Statsanstalten med Hensyn til Karensforsikringerne, saa vidt mig bekendt stiller strengere Betingelser end de private Selskaber, baade i Henseende til Præmiebetalingen og med Hensyn til Karenstiden. I førstnævnte Henseende indrømme i alt Fald enkelte private Selskaber, efter hvad der er mig meddelt — jeg kender ikke alle private Selskabers Betingelser — Fritagelse for Præmiebetaling i Tilfælde af Invaliditet, men Statsanstalten vil ikke efter dette Lovforslag have Hjemmel til at eftergive Præmiebetalingen i Invaliditetstilfælde. Med Hensyn til Karenstiden fremgaar det af Bestemmelsen i § 3, at hvis den forsikrede dør i det første Forsikringsaar, udbetales intet af Forsikringssummen, medens private Selskaber, saa vidt jeg ved, betale den erlagte Præmie tilbage. Dør den forsikrede i det andet Forsikringsaar, udbetaler Statsanstalten kun $\frac{1}{3}$ af Forsikringssummen; private Selskaber betale derimod Halv-